யோவேல் புத்தகமும் லவோதிக்கேயா ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் திருச்சபையும் - எண் இருபத்தொன்று

Jeff Pippenger
2025-12-31

இருபத்து ஒன்று

> நித்திய பலி நீக்கப்பட்டு, பாழாக்குகிற அருவருப்பு நிறுவப்படும் காலத்திலிருந்து ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு நாட்கள் இருக்கும். தானியேல் 12:11.

1844 அக்டோபர் 22 முதல், சத்தியத்தின் வார்த்தையைச் சரியாகப் பகுத்தறிய விரும்புவோருக்குப், தீர்க்கதரிசனக் காலத்தின் பயன்பாடு இனி தீர்க்கதரிசனத்தின் சரியான பயன்பாடாக இல்லை. பதினொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள 1290 ஆண்டுகளின் காலப்பகுதி, 1844க்குப் பிறகு ஒரு குறியீட்டுக் காலமாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்; மேலும் 1844க்குப் பிந்தைய பயன்பாடு, அதாவது "காலம்" என்ற கூறுகள் இல்லாத ஒரு காலப்பகுதி, 1844க்கு முன்பு அது எவ்வாறு புரிந்துகொள்ளப்பட்டதோ அப்படியே, சத்தியத்தின் அடிப்படைப் புரிதலைத் தக்கவைத்திருக்க வேண்டும். 1290 என்பது 30-ஆல் தொடங்கி, அதன் பின் 1260 வருகிற ஒரு காலப்பகுதியைக் குறிக்கிறது. 1844க்கு முன்பிருந்த புரிதலின்படி, 508 முதல் 538 வரையான முப்பது ஆண்டுகள், 538 முதல் 1798 வரை ஆட்சி செய்யத் தொடங்கும் அந்திக்கிறிஸ்துக்கான ஆயத்தக் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டின.

முப்பது ஆண்டுகளைக் கொண்ட அந்த மாற்றக் காலமே 2 தெசலோனிக்கேயரில் பவுலின் கருப்பொருளாகும். "காலம்" என்ற கூறைப் பற்றிய எந்த மேற்கோளையும் பவுல் சேர்ப்பதில்லை; ஆனால் அந்த முப்பது ஆண்டுகளில் புறமதம் பாப்பாட்சிவாதத்திற்குத் தளமளிக்கும் தீர்க்கதரிசனப் பண்புகளை அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார். பின்னர் பாப்பாட்சியின் ஆட்சி ஆரம்பமானது. காலம் என்ற எந்த கூறும் இன்றியே இருக்கும் வரலாற்றுப் புரிதல், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நான்காம் ராஜ்யத்திலிருந்து ஐந்தாம் ராஜ்யத்துக்கான மாற்றத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது; அதனைத் தொடர்ந்து பாப்பாட்சியினால் நிகழ்ந்த இரு இரத்தப்பாய்ச்சல்களில் முதலாவது வந்தது. இவ்வாறு, ஆறாம் ராஜ்யத்திலிருந்து நாகம், மிருகம், பொய்த்தீர்க்கதரிசி ஆகியவற்றின் மும்மடங்கு ஒன்றிப்பிற்கான மாற்றத்தையும், பாப்பாட்சியினால் நிகழும் இரண்டாவது இரத்தப்பாய்ச்சலையும் இது முன்மாதிரியாகக் காட்டுகிறது.

மு ப்பது ஆண்டு களான ஆயத்தத்தி ற்கு ப் பி ன்வரு ம் ஒரு தீ ர்க்கதரிசன
காலம், தேர்ந்தெடு க்கப்பட்ட ஜனங்களு டன் தேவன் செய்த
உடன்படி க்கையி ன் மு தன்மையான அடையாளமாகு ம். மு ப்பது
ஆண்டு களின் இடைவெளியி ல் அந்த இரு வல்லமைகளின் மாற்றம்,
அதனைத் தொடர்ந்து வரு ம் 1260 ஆண்டு களான உபத்தி ரவத்து டன்,
கி றி ஸ்து வி ன் மு ப்பது ஆண்டு களான ஆயத்தத்தி ற்கு ப் பி ன்வரு
நாட்களான இரட்சி ப்பு டன் ஒத்தி சைகி றது . எதி ர்கி றி ஸ்து வி ன் மு
ஆண்டு களான ஆயத்தம், கி றி ஸ்து வி ன் மு ப்பது ஆண்டு களான
ஆயத்தத்தைப் போலி யாகப் பி ரதி யு ரு வாக்கி யது . அந்த மு ப்பது
ஆண்டு களின் மு டி வு , அவரு டைய ஸ்நானத்தி ன் போது கி றி ஸ்து
வல்லமையூ ட்டப்பட்டதையோ, அல்லது 538-ஆம் ஆண்டி ல் எதி ர்கி றி ஸ்து
வல்லமையூ ட்டப்பட்டதையோ சு ட்டி க்காட்டு கி றது . எதி ர்கி றி ஸ்து வி
வல்லமையூ ட்டல், அதற்கு மு ந்தைய ராஜ்யத்தி லி ரு ந்து வந்த பொரு ளா
மற்று ம் இராணு வ ஆதரவி னால் ஏற்பட்டது ; கி றி ஸ்து வி ன்மேல் ஊற்ற
வல்லமை, அவர் அதற்கு மு ப்பது ஆண்டு களு க்கு மு ன் வி ட்டு வந்த
மு ந்தைய ராஜ்யத்தி லி ரு ந்தே வந்தது .

இரு காலப்பகுதிகளுக்கிடையிலான இடைவேளை ஒரு
வல்லமையூட்டலால் குறிக்கப்படுகிறது; மேலும், ஆபிராம் மற்றும் பவுலால்
முன்வைக்கப்பட்ட அந்த இரு காலப்பகுதிகளுக்கிடையிலான
இடைவேளை எளிய ஒப்பீட்டின் மூலம் அறியப்படுகிறது. ஆபிராம் மற்றும்
பவுலின் முப்பது ஆண்டுகளுக்கிடையிலான வேறுபாட்டில்,
ஆயத்தப்படுத்தும் காலம் முதல் முப்பது ஆண்டுகளாக இருந்து,
உடன்படிக்கையின் செயல்முறையைச் சுட்டிக்காட்டியது; அது
எகிப்திலுள்ள அடிமைத்தனத்தின் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்ற
ஆபிராமின் சந்ததியினரை வல்லமையூட்டியது. நானூற்று முப்பது
ஆண்டுகளுக்கும் மேலும் ஒரு குறியீட்டு பிரிவு உண்டு; ஏனெனில், அது
சரியாகப் பயன்படுத்தப்படும் போது, முதல் இருநூற்று பதினைந்து
ஆண்டுகள் தேவனுடைய பிரதிநிதியாலும் பார்வோனாலும்
சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. யோசேப்பிற்கும் முதல் 215 ஆண்டுகளுக்கும்
அது நல்ல பார்வோன் ஆக இருந்தது; மோசேயிற்கும் இரண்டாம் 215
ஆண்டுகளுக்கும் அது கெட்ட பார்வோன் ஆக இருந்தது.

அந்தப் பி ரிவு , நான்கு தலைமு றைகள் கொண்ட இரண்டு
காலப்பகு தி களை அடையாளப்படு த்து கி றது . மு தல் நான்கு
தலைமு றைகள், இரண்டாவது நான்கு தலைமு றைகளின் மேல் வரிக்கு வரி
ஒப்பி ட்டு அமைக்கப்படலாம்; அப்படி ச் செய்யு ம்போது , தீ ர்க்கதரிசன
ஆல்பாவு ம் ஓமேகாவு மான யோசேப்பு ம் மோசேயு ம், ஆல்பாவி ல் நல்ல
பார்வோனு டனு ம் ஓமேகாவி ல் தீ ய பார்வோனு டனு ம்
தொடர்பு படு கி ன்றனர். இந்த ஒப்பு மைமி க்க பரிசீ லனையி லி ரு ந்து
வெளிச்சம் பெறப்படலாம்; ஆயி னு ம், நான் வெறு மனே சு ட்டி க்காட்டு வது
என்னவெனில், நான்காம் தலைமு றையைப் பற்றி ய ஆபி ராமி ன்
மு ன்னறி வி ப்பு , 430 ஆண்டு களு க்கு ள் உள்ள நான்கு தலைமு றைகள

இரண்டு சாட்சி களை அடையாளப்படு த்து கி றது என்பதே. நான்கு
தலைமு றைகளின் இந்த இரு மடங்கான பி ரதி நிதி த்து வம், ஆதி யாகமம்
நான்கு ம் ஐந்து ம் ஆகி யவற்றி ன் வம்சவரலாறு களில் காணப்படு கி றது
இரத்தவழி த் தொடரின் பட்டி யலி டலி ன் தொடக்கமாக காயீ னையு ம்
சேத்தையு ம் நாம் கரு து ம்போது , சேத்தி லி ரு ந்து நோவா வரையி ல் எட
தலைமு றைகள் உள்ளன என்பதை காண்கி றோம்; அவற்றை நடு வி ல்
பி ரித்து ப் பார்த்தால், நான்கு தலைமு றைகள் கொண்ட இரண்டு
காலப்பகு தி களின் பி ரதி நிதி த்து வம் வெளிப்படு கி றது . இது சேத்தி
காயீ னினது ம் எட்டு தலைமு றை வரிசைகளில் இரண்டி லு ம்
அறி யப்படு கி றது .

நான்காம் மற்றும் ஐந்தாம் அதிகாரங்களில் உள்ள வம்சவரிசைகள், அந்த வரிசைகளின் முடிவாகிய நோவாவை நோக்கிக் காட்டும் வகையில் முன்வைக்கப்படுகின்றன. வானவில் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் தேவனுடைய மனிதகுலத்துடனான உடன்படிக்கையின் அடையாளமாக நோவா இருக்கிறார். விருத்தசேதனத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் தேவனுடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனத்துடனான உடன்படிக்கையின் அடையாளமாக ஆபிராம் இருக்கிறார். அந்த இரு உடன்படிக்கைகளும் எப்போதும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டவையாகும்; மேலும், நோவாவின் பெருவெள்ளத்திற்குப் பின்னர் உடனே பாபேல் கோபுரத்தை நாம் காணும் ஆதியாகமம் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில்தான் ஆபிராமை நோக்கிச் செல்கிற வம்சவரிசை அமைக்கப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியில் அது எட்டு தலைமுறைகள் அல்ல, பத்து தலைமுறைகள் ஆகும். ஆபிராமை நோக்கிச் செல்கிற அந்தப் பகுதியிலும் நோவாவை நோக்கிச் செல்கிற அந்தப் பகுதியிலும், நோவாக்கியமும் ஆபிரகாமியமும் ஆன உடன்படிக்கைகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனத்தைப் பற்றிப் பேசும் பதினொன்றாம் அதிகாரத்திலுள்ள அந்தப் பகுதியிலே, அந்தத் தலைமுறைகளில் இரண்டின்மேல் மகத்தான ஒளி நிறைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

> ஏபேர் முப்பத்துநான்கு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, பேலேகைப் பெற்றான். ஏபேர் பேலேகைப் பெற்றபின் நானூற்று முப்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, குமாரரையும் குமாரத்திகளையும் பெற்றான். பேலேகு முப்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, ரேயூவைப் பெற்றான். ஆதியாகமம் 11:16–19.

ஏபேர் கு றி த்து ள்ள இந்தச் சு ட்டி க்காட்டு தலே, பி ன்னாளில் “எபி ரேயன்”
என்ற எபி ரேயச் சொல்லாக அடையாளப்படு த்தப்படு ம் அந்த எபி ரேயச்
சொல்லி ன் மு தல் கு றி ப்பி டு தலாகு ம். தேர்ந்தெடு க்கப்பட்ட ஜனத்தி ன
வம்சவரிசையி ல், பத்து சந்ததி யார்களில் ஒரு வரு க்கு எபி ரேயன் என்று
பெயரிடப்பட்டு ள்ளது ; அது வே அந்தத் தேர்ந்தெடு க்கப்பட்ட ஜனங்கள்
அறி யப்பட வேண்டி ய பெயராக இரு ந்தது . மூ ன்று வசனங்களில் ஏபேரு ம்
பேலேக்கு ம் தேர்ந்தெடு க்கப்பட்ட எபி ரேய இனத்தி ன் தனித்து வமான
வேறு பாட்டைச் சு ட்டி க்காட்டப் பயன்படு த்தப்படு கி ன்றனர். ஏபேர்

என்பதன் பொரு ள் “அக்கரைக்கு கடத்தல்” அல்லது “அக்கரைக்கு கடந்து செல்லு கி றவன்” என்பதாகு ம்; அது “எபி ரேயன்” என்ற சொல்லி ன் மூ லமாகு ம். ஆபி ராம், பாபி லோனிலி ரு ந்து வாக்கு த்தத்ததேசத்தி ற்கு கடந்து செல்லு கி றவர்களின் ஒரு அடையாளமாக இரு க்கி றார். “பேலேக்” என்பதன் பொரு ள் “பி ரிவு ” அல்லது “பி ளவு ”; இதற்கான கு றி ப்பு ஆதி யாகமம் 10:25-ல் காணப்படு கி றது ; அங்கு பேலேக்கி ன் நாட்களில் “பூ பி ரிக்கப்பட்டது ” என்று நமக்கு அறி வி க்கப்படு கி றது .

சத்தியத்தின் வார்த்தையைச் சரியாகப் பிரித்தறிய விரும்புகிறவர்களுக்காக ஏபேர் மற்றும் பேலேக் ஒரு தீர்க்கதரிசனப் பிரிவினையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். நோவாவின் வம்சவரலாறு எட்டின் இரண்டு வரிசைகளை உருவாக்கியது; அவை எகிப்திலிருந்த 430 ஆண்டுகளைப் போலவே நான்கு தலைமுறைகளின் இரண்டு தொகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டின. ஆதியாகமம் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் வம்சவரலாறு எட்டினால் அல்ல, பத்தினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; ஏனெனில் அது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனத்தின் வம்சவரலாறாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஐந்தின் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறார்கள்; இவ்வாறு அது தேவனுடைய உடன்படிக்கை ஜனத்தைப் பற்றிய உவமையாகிய பத்து கன்னியரின் உவமையுடன் ஒத்திசைகிறது.

அந்தத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஜனத்தின் வம்சவரிசையில், பேலேக் என்பவரின் பெயரும் அதனுடைய வரலாற்று நிறைவேற்றமும், பாபேல் கோபுரத்தின் காலத்தில் பூமி பிரிக்கப்பட்ட அதே வேளையில், ஞானமுள்ள கன்னியரும் மூடமான கன்னியரும் ஆகிய இரு வகுப்புகளின் பிரிவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பத்துப் பேரின் பட்டியலில் பேலேக் ஐந்தாவது எண்ணாக இருக்கிறார்; ஏனெனில் அது பத்தின் மையமாகும். ஆபிராமால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்படும் எபிரேயனான ஏபேர், நள்ளிரவின் கூக்குரலில் அந்த இரண்டு வகுப்புகள் பிரிக்கப்படும்போது, கடந்து சென்று ஞானமுள்ள கன்னியராக மாறும் ஒரு மூடமான கன்னியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். பெயரால் முதல் எபிரேயனான ஏபேர், உடன்படிக்கையினால் முதல் எபிரேயனான ஆபிராமை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். கர்த்தர் ஆபிராமை பாபிலோனிலிருந்து வெளியே அழைத்தபோது, அது நள்ளிரவின் கூக்குரலின் செய்தியை முன்சுட்டிக்காட்டியது; அது பாபிலோனிலிருந்து ஆண்களையும் பெண்களையும் வெளியே அழைக்கும் இரண்டாம் தூதனின் வல்லமையூட்டலாகும்.

பத்து கன்னியரின் உவமை, வெளிவரு மாறு அழைக்கு ம் ஓர் அழைப்பை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து ம் ஏபேர் மற்று ம் பெலேக் ஆகி யோரால் எடு த்து க்காட்டப்படு கி றது ; சோதனைக் காலத்தி ன் வாசலை மூ டு கி பெலேக்கி ன் பி ரிவு க் கோடு நிறைவடைவதற்கு மு ன்பாகவே அது நிகழ்கி றது . தீ ர்க்கதரிசனத் தொடர்பி ல், பெலேக்கி ற்கு ப் பி றகு ஏபேர் 43

ஆண்டு கள் வாழ்ந்தான்; பி ன்னர் பெலேக் 30 ஆண்டு கள் வாழ்ந்தான்.
ஆபி ராமி ன் மு ம்மடங்கான உடன்படி க்கையி ன் மு தல் படி ஏபேர் மற்று
பெலேக் மூ லம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டது . ஆபி ராம், இரண்டு
வகு ப்பு களு க்கி டையேயான பி ரிவு க் கோடாக இரு ந்த ஏபேர் மற்று ம்
பெலேக்கைப் போன்றவர். ஆபி ராமி ன் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ற்கு ப் பவு ல் செய்த
சேர்த்தல், ஏபேரின் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ற்கு ப் பெலேக் செய்த சேர்த்தலே
ஆகு ம். ஏபேர் 400 ஆண்டு களை அறி வி த்தான்; ஆனால் பெலேக் 430
ஆண்டு களை அடையாளப்படு த்தி னான். ஆகையால் பெலேக் பவு லைப்
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி னான்; மேலு ம் 400 ஆண்டு களு க்கு பவு ல்
ஆண்டு களைச் சேர்த்ததையு ம் அது கு றி க்கி றது ; பவு லி ன் ஊழி யம்
வேதாகமத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் “பெலேக்”-ஐ
அடையாளப்படு த்து வதாயி ரு ந்தது . பவு ல் அடையாளப்படு த்தி ய
வேதாகமத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் “பெலேக்”, தேசம் எழு த்தார்த்த
நிலையி லி ரு ந்து ஆவி க்கு ரிய நிலைக்கு ப் பி ரிக்கப்படு தலை
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி யது .

சேம் முதல் பேலேக் வரையிலான சந்ததியில் ஐவர் உள்ளனர்; ரூ முதல் ஆபிராம் வரையிலான சந்ததியிலும் ஐவர் உள்ளனர்.

> அவர் ஆபிராமிடம் கூறினதாவது: உன் சந்ததி தமக்குச் சொந்தமல்லாத ஒரு நாட்டில் பரதேசிகளாயிருப்பார்கள் என்பதை நிச்சயமாக அறிந்துகொள்; அவர்கள் அந்நாட்டாருக்குச் சேவையாற்றுவார்கள்; அவர்கள் அவர்களை நானூறு ஆண்டுகள் உபத்திரவப்படுத்துவார்கள். ஆதியாகமம் 15:13.

> இப்பொழுது ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும் வாக்குத்தத்தங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அவர் “சந்ததிகளுக்கென்று” அநேகரைக் குறித்து சொல்லாமல், “உன் சந்ததிக்கு” என்று ஒருவரைக்குறித்தே சொல்கிறார்; அவர் கிறிஸ்துவே ஆவார். இதை நான் சொல்லுகிறேன்: தேவனால் கிறிஸ்துவின்மூலம் முன்பே உறுதிப்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கையை, அதற்குப் பிறகு நானூற்று முப்பது ஆண்டுகள் கடந்தபின் வந்த நியாயப்பிரமாணம் ரத்து செய்ய முடியாது; அப்படிச் செய்து வாக்குத்தத்தத்தை பயனற்றதாக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் சுதந்தரம் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிப்படையிலானதாக இருந்தால், அது இனி வாக்குத்தத்தத்தின் அடிப்படையிலானதல்ல; ஆனால் தேவன் அதை ஆபிரகாமுக்கு வாக்குத்தத்தத்தினாலேயே அளித்தார். கலாத்தியர் 3:16–18.

முப்பது வயது

இயேசு தமது ஊழியத்தை ஆரம்பித்தபோது முப்பது வயதுடையவராயிருந்தார்.

> இயேசு தாமே தம் ஊழியத்தைத் தொடங்கியபோது சுமார் முப்பது வயதுடையவராயிருந்தார்; மக்கள் நினைத்தபடி அவர் யோசேப்பின் மகன்; யோசேப்பு ஏலியின் மகன். லூக்கா 3:23.

யோசேப்பு முப்பது வயதானபோது எகிப்தில் பரவோனுக்குச் சேவை செய்யத் தொடங்கினார்.

> யோசேப்பு எகிப்தின் ராஜாவாகிய பார்வோனின் முன்னிலையில் நின்றபோது முப்பது வயதானவன் இருந்தான். யோசேப்பு பார்வோனின் சந்நிதியிலிருந்து புறப்பட்டு, எகிப்து தேசமெங்கும் சென்றான். ஆதியாகமம் 41:46.

தீர்க்கதரிசியான எசேக்கியேல் தன் ஊழியத்தை ஆரம்பித்தபோது முப்பது வயதுடையவராயிருந்தார்; அவருடைய ஊழியம் இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் நீடித்தது.

> முப்பதாம் ஆண்டில், நான்காம் மாதத்தின் ஐந்தாம் நாளில், நான் கேபார் ஆற்றங்கரையில் சிறைப்பட்டவர்களிடையே இருந்தபோது, வானங்கள் திறக்கப்பட்டன; அப்பொழுது நான் தேவனுடைய தரிசனங்களை கண்டேன். எசேக்கியேல் 1:1.

எசேக்கியேல் தமது எழுத்துக்களில் வேறு எந்தத் தீர்க்கதரிசியையும் விட அதிகமான வரலாற்றுச் சுட்டிக்காட்டுகளை கொண்டுள்ளார். எசேக்கியேலின் எழுத்துக்களில் துல்லியமாகக் கண்டறியத்தக்க தேதிகளைப் பற்றிய பதின்மூன்று நேரடி குறிப்புகள் உள்ளன; மேலும், அறியாமலேயே, வேதாகம அறிஞர்களும் வரலாற்றாசிரியர்களும் அவரது ஊழியம் இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் நீடித்ததென உறுதிப்படுத்துகிறார்கள்; ஆயினும், இருபத்திரண்டு என்பது ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரத்திற்கான ஒரு சின்னம் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை.

தாவீது ராஜாவாக ஆட்சி செய்யத் தொடங்கியபோது முப்பது வயதானவன்; அவன் நாற்பது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான்.

> தாவீது ராஜ்யபாரம்செய்யத் தொடங்கியபோது முப்பது வயதானவன்; அவன் நாற்பது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். எபிரோனில் அவன் யூதாவின்மேல் ஏழு ஆண்டுகளும் ஆறு மாதங்களும் ஆட்சி செய்தான்; எருசலேமில் அவன் சகல இஸ்ரவேலின்மேலும் யூதாவின்மேலும் முப்பத்துமூன்று ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். 2 சாமுவேல் 5:4, 5.

தாவீதின் நாற்பது ஆண்டுக் ஆட்சி ஒரு குறியீட்டு எண்ணாகும்;
அந்த நாற்பது ஆண்டுக் காலம் ஆபிராமுக்கும் பவுலுக்கும் உரிய 430
ஆண்டுகளைப் போன்றதாகும்; ஏனெனில் அந்த நாற்பது ஆண்டுகள்
இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன (ஏழரை ஆண்டுகள் மற்று
முப்பத்திமூன்று ஆண்டுகள்). தாவீதின் நாற்பது ஆண்டுக் ஆட்சி
இரண்டு காலப்பகுதிகளில் மேலும் ஒரு தீர்க்கதரிசனப் புதிர்
இணைக்கப்பட்டுள்ளது; ஏனெனில் வேறொரு வேதாகமச் சாட்சி அந்த
இரண்டு காலப்பகுதிகளையும் ஏழு ஆண்டுகள் மற்றும் முப்பத்தி மூ
ஆண்டுகள் என்று பதிவு செய்கிறது. இரண்டாம் சாமுவேலில் காணப்
கூடுதல் ஆறு மாதங்கள் எதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன, மேலும் 7.5 மற்

33 எவ்வாறு 40 ஆகி ன்றன? அங்கே ஆறு மாதங்களின் ஒரு மேற்படு தல் உள்ளது ; அது நிச்சயமாக ஒரு தீ ர்க்கதரிசன சத்தி யத்தை வெளிப்படு த்து வதாக இரு க்க வேண்டு ம்.

> தாவீது இஸ்ரவேலின்மேல் ஆட்சி செய்த நாட்கள் நாற்பது ஆண்டுகள்; எபிரோனில் அவன் ஏழு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான்; எருசலேமில் முப்பத்துமூன்று ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். 1 இராஜாக்கள் 2:11.

22 என்பது தெய்வீகத்துடனான மனிதகுலத்தின் இணைப்பை குறிக்கும் ஒரு அடையாள எண்ணாகும்; எசேக்கியேலின் ஊழியம் இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் நீடித்தது. யோசேப்பின் பதினான்கு ஆண்டுகள் ஏழு ஆண்டுகள் கொண்ட இரண்டு காலப்பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன; கிறிஸ்துவின் உடன்படிக்கையின் வாரம் சமமான 1260 நாட்கள் கொண்ட இரண்டு காலப்பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது; மேலும் தாவீதின் நாற்பது ஆண்டுகால ஆட்சி இரண்டு காலப்பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டதுடன், அந்த இரண்டு காலப்பகுதிகளை இணைக்கும் ஒரு கூடுதல் அடையாளமும் உள்ளது.

இயேசு தீர்க்கதரிசியும், ஆசாரியரும், ராஜாவும் ஆவார். கடைசிநாட்களில் அவர் தமது வெற்றிகரமான சபையை ஒரு கொடியாக உயர்த்துவார்; அந்தச் சபை, கிறிஸ்துவினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது—அவர் தீர்க்கதரிசியும், ஆசாரியரும், ராஜாவுமாய், தமது தெய்வீகத்தன்மையை மனிதருடன் ஒன்றிணைத்தவராய் இருக்கிறார்; அந்த மனிதர் தீர்க்கதரிசியான எசேக்கியேல், ஆசாரியனான யோசேப்பு, ராஜாவான தாவீது ஆகியோரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அந்த நான்கு அடையாளங்களும், சாதாரண அளவை விட ஏழு மடங்கு அதிகமாகச் சூடாக்கப்பட்ட சூளையில் இருந்த மூன்று சிறந்தோரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; பின்னர் நான்காவதாக ஒருவர் தோன்றினார், அவர் தேவகுமாரனைப் போல இருந்தார். நேபுகாத்நேச்சாரின் பொற்கலச் சிலை அர்ப்பணிப்பு விழாவில் உலகமெங்கும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டிருந்தது; அவர்கள் அனைவரும், மனித தீர்க்கதரிசி, மனித ஆசாரியர், மனித ராஜா ஆகியோரால் அமைந்தும், நான்காவது தெய்வீகப் பேராலயவரால் தாங்கப்பட்டும் இருந்த வெற்றிகரமான சபையை கண்டார்கள்.

> “சாத்தான் உலகத்தைச் சி றைப்பி டி த்தி ரு க்கி றான். அவன் ஒரு வி க்கி ஓய்வு நாளை அறி மு கப்படு த்தி , அதற்கு மி கு ந்த மு க்கி யத்து வம் உள்ளதெனத் தோற்றமளித்தி ரு க்கி றான். இந்த வி க்கி ரக ஓய்வு நாளு க்காக, கர்த்தரு டைய ஓய்வு நாளிலி ரு ந்து கி றி ஸ்தவ உலகத்தி ன் வணக்கத்தையு ம் மரியாதையையு ம் அவன் தி ரு டி ச் சென்றி ரு க்கி றான். உலகம் ஒரு மரபி ற்கு ம், மனிதனால் உரு வாக்கப்பட்ட கட்டளைக்கு ம் மு ன்பாகத் தலைவணங்கு கி றது . நெபு காத்நேச்சார் தூ ராவி ன் சமவெளியி ல் தன் பொன் சி லையை நிறு வி , இவ்வாறு தன்னைத்தான் உயர்த்தி க்கொண்டது போல,

சாத்தானும் இந்தப் பொய்யான ஓய்வு நாளில் தன்னைத்தான் உயர்த்திக்கொள்கிறான்; இதற்காக அவன் பரலோகத்திற்குரிய அலங்கார ஆடையையே திருடியிருக்கிறான்." Review and Herald, March 8, 1898.

எண் நான்கு

தீர்க்கதரிசன நிலைப்பாட்டில், நாற்பது என்பது ஆபிராமின் நானூற்றின் தசமபாகமாகும்; மேலும் நான்கு என்பது நாற்பதின் தசமபாகமாகும். எண் நான்கில் காணப்படும் எந்தத் தீர்க்கதரிசனப் பண்பும் நாற்பதின் குறியீட்டியலுடன் ஒத்திசைவாக இருக்க வேண்டும்; அதுவும் மாறாக நானூற்றின் குறியீட்டியலுடன் ஒத்திசைவாக இருக்க வேண்டும். சூழலின் அடிப்படையில், நான்கு என்பது பெரும்பாலும் "உலகளாவிய" என்பதைக் குறிக்கிறது; இது பரிச்சயமான ஒரு புரிதல். ஆனால் அது "ஒரு முன்னேற்றத்தையும்," சில சூழல்களில் "முன்னேற்றமடையும் ஒரு அழிவையும்" குறிக்கிறது.

ஏழு எக்காளங்களில் முதல் நான்கு, மேற்கு ரோமின் படிப்படியான அழிவைக் குறிக்கின்றன. கான்ஸ்டான்டினோப்பிளிலிருந்த கிழக்கு ரோம், நான்கு ஒட்டோமான் சுல்தான்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலில் முடிவுற்றது. வசனத்திற்கு வசனம், கிழக்கும் மேற்கும் ஆன ரோம், நான்கு எக்காளங்களால் சித்தரிக்கப்படும் நான்கு காலப்பகுதிகளின் வழியாக படிப்படியாகச் சிதைந்து போனது; அதேவேளையில், ஐந்தாம் மற்றும் ஆறாம் எக்காளங்களால் குறிக்கப்படும் இஸ்லாமினாலும் கீழிறக்கப்பட்டது. இவ்விரு கோடுகளும் ஒன்றிணைந்து, எக்காளங்களின் நான்கு தலைமுறைகளின் வழியாக ரோமின் வீழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; அதே சமயம், இஸ்லாமுடன் தீவிரமடையும் போர், இராச்சியத்தின் மீது இஸ்லாமின் நான்கு சுல்தான்கள் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் போது நிகழும் இறுதியான அழிவை நோக்கி இட்டுச் செல்கிறது. மேற்கு மற்றும் கிழக்கின் இந்த வரலாறு, கி.பி. 330-இல் கான்ஸ்டான்டீன் பேரரசைப் பிரித்ததிலிருந்து தொடங்கியது.

மேற்கு ரோமாவின் நான்கு எக்காளங்கள் கி.பி. 330-இல் ஆரம்பிக்கின்றன; ஐந்தாம் மற்றும் ஆறாம் எக்காளங்கள் கிழக்கு ரோமாவை வீழ்த்திய அதிகாரத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; அந்தக் கிழக்கு ரோமாவும் கி.பி. 330-இலேயே ஆரம்பித்தது. கி.பி. 538-இல் பூமியின் சிங்காசனத்தில் பாப்பரசர் அதிகாரத்தை அமர்த்தும் செயலில் கிழக்கு ரோமாவும் மேற்கு ரோமாவும் இரண்டும் பங்களித்தன; ஆகையால், மேற்கு மற்றும் கிழக்கு என்ற இந்த இரண்டு வரிசைகளும், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது பாப்பரசர் அதிகாரத்தை மீண்டும் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தும் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் இரண்டு கொம்புகளை முன்னடையாளப்படுத்துகின்றன. தீர்க்கதரிசனத் தொடர்பில் மேற்கு ரோமா சபை அரசியலின் அடையாளமாகும்; கிழக்கு ரோமா அரசியல் ஆட்சிக்கலையின் அடையாளமாகும்.

மேற்கத்திய மற்றும் கிழக்கத்திய ரோம் வீழ்ச்சியின் வரலாற்றினுள், பாப்பரசராட்சி ரோமின் வரலாறு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எபேசு எனக் குறியிடப்பட்ட சீஷர்களின் திருச்சபையிலிருந்து தொடங்கி, முதல் மூன்று திருச்சபைகள், 538 முதல் 1798 வரை நீளும் பாப்பரசராட்சியாகிய நான்காம் திருச்சபைக்குத் தலைமையிடுகின்றன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதின்மூன்றாம் அதிகாரத்தில், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது 1798-இல் ஏற்பட்ட அதன் மரணகாயம் குணமடைந்த பின்பு, பாப்பரசராட்சி 42 மாதங்கள் ஆட்சி செய்வதாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. 1844-க்குப் பின்பு “காலம் இனி இல்லை”; ஆகையால், நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் என்பது ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திலிருந்து மிகேல் எழுந்தருளும் வரையிலான துன்புறுத்தலின் காலத்தைச் சுட்டும் ஒரு சின்னமாகும். திருச்சபைகள், முத்திரைகள், எக்காளங்கள் ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று இணையாக ஓடும் மூன்று வரலாற்றுக் கோடுகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன என்று முன்னோடிகள் புரிந்துகொண்டனர். மேற்கத்திய ரோமின் தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியத்தை, கிழக்கத்திய ரோமின் கோட்டின் மேலும் பாப்பரசராட்சி ரோமின் கோட்டின் மேலும் பொருத்திப் பதிப்பித்தல், மில்லரைட்டுகள் பயன்படுத்திய ஒரு தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாடு அல்ல; ஆயினும், அந்த முறையால் அவர்கள் நிலைநிறுத்தியிருந்த எந்தப் புரிதல்களும் முரண்படுத்தப்படுவதில்லை.

வரியின்மேல் வரி, முதல் நான்கு எக்காளங்களும் ஐந்தாம் மற்றும் ஆறாம் எக்காளங்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் வரலாற்றின் மேல் அமைக்கப்பட வேண்டும்; பின்னர், நான்காம் சபையால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் பாப்பரசர் துன்புறுத்தலின் காலத்திற்கு வழிநடத்தும் முதல் மூன்று சபைகளின் வரியும் அதன்மேல் அமைக்கப்பட வேண்டும். முதல் வரியில் நான்கு எக்காளங்கள், இரண்டாம் வரியில் நான்கு சுல்தான்கள், மூன்றாம் வரியில் நான்கு சபைகள். “நான்கு” என்ற எண் உலகமுழுவதையும் குறிக்கிறது; ஆனால் அது ஒரு குடியியல் அதிகாரமோ அல்லது சமய அதிகாரமோ ஆகியவற்றில் ஏதாவது ஒன்றின் படிப்படியான அழிவையும் குறிக்கிறது. அது எதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதைக் சூழல் தீர்மானிக்கிறது.

ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் போது போப்பு த்து வ அதி காரம் மீ ளப
பு னரு த்தாரணம் பெறு கி றது . மு தல் மு றையாக போப்பு த்து வம்
அதி காரமளிக்கப்பட்டபோது , அதற்கு மு ன் மு ப்பது ஆண்டு கள் ஆயத்தச்
காலமாக இரு ந்தது . மு தல் நான்கு சபைகளில், நான்காவது சபை
போப்பு த்து வத்தைக் கு றி க்கி றது ; மு தல் சபை, எபேசு எனப்
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் சீ ஷர்களாக இரு ந்தது . கி றி ஸ்தவ
சபையி ன் மு தல் மூ ன்று தலைமு றைகள், யெசபெல் மூ லம்
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் தி யாத்தி ரா என்ற நான்காவது சபை
தள்ளிச் சென்றன. தி யாத்தி ராவாகி ய காலத்தி ற்கு ச் சென்றபோது , கி .பி
538-இல், ஓர்லி யன்ஸ் பேராலோசனையி ல் ஒரு ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டம்

இயற்றப்பட்டது ; இதன் மூ லம், 1798-ஆம் ஆண்டி ன் மரணக் காயம் ஆறு ம்போது , அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு களில் அமலாக்கப்படு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டம் அடையாளங்காணப்படு கி றது .

1798 முதல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையிலான வரலாறு முதல் நான்கு சபைகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நான்காவது சபையான தியாத்தீரா, ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தையும், அதனைத் தொடர்ந்து வரும் பாப்பரச அதிகாரத்தின் துன்புறுத்தலையும் குறிக்கிறது. தன் முதல் அன்பை இழந்த எபேசு என்னும் முதல் சபை, படிப்படியாக முன்னேறும் நான்கு-அடுக்கு அழிவின் முடிவில், தியாத்தீராவின் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் வந்து முடிந்தது. தியாத்தீராவின் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் தலைமுறை, பெர்கமு எனும் மூன்றாம் தலைமுறையாகும். தியாத்தீரா, அருள்வாய்ப்பு முடிவடையும் காலம் வரையிலான ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; பெர்கமு, தியாத்தீராவிற்குப் பாதையை ஆயத்தப்படுத்தும் மூன்றாம் தலைமுறையின் சமரசத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. பெர்கமுவின் மூன்றாம் தலைமுறையும், அது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அந்தச் சமரசமும், முதன்முதலில் கான்ஸ்டன்டைன் காலத்தில் நிறைவேறின; அவனே கி.பி. 321-இல் மிக முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை இயற்றினான். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் எபேசுவின் ஆட்டுக்குட்டியாகத் தொடங்கியது; ஆனால் அது தியாத்தீராவை மீண்டும் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தும்போது, அது ஒரு வல்லரசுப் பாம்பைப் போலப் பேசுகிறது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முதல் நான்கு திருச்சபைகள் மூலம் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் படிப்படியான அழிவு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாவது ராஜ்யத்தின் படிப்படியான அழிவு, ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்குக் கொண்டுசெல்லும் நான்கு தலைமுறைகளின் வழியாக நிகழ்கிறது; அங்கே பூமியின் மிருகம் மகாவிலங்காகப் பேசுகிறது. இறுதி தலைமுறை, ஏதேன் தோட்டத்தில் இருந்ததுபோல ஒரு சரிசிரிப்பான மகாவிலங்கினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; இதன் காரணமாகவே, யோவான் ஸ்நானகர் மற்றும் இயேசு இருவரும் பண்டைய இஸ்ரவேலின் கடைசி தலைமுறையை, “விரியன் பாம்புகளின் சந்ததி” என்று அழைத்தார்கள்.

நான்காவது மற்று ம் கடைசி தலைமு றை, நூ ற்று நாற்பத்து நான்காயி ரத்தைப் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து ம் “தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட தலைமு றை” ஆகவோ, அல்லது அதற்கு ரிய இணையான வி ஷப்பாம்பு களின் தலைமு றை ஆகவோ உள்ளது . ஒரு வகு ப்பி னர் கி றி ஸ்து வி ன் சாயலை உரு வாக்கி யு ள்ளனர்; மற்றவர்கள மி ரு கத்தி ன்—பாம்பி ன்—சாயலை உரு வாக்கி யு ள்ளனர். வி ஷப்பாம்பு களின் தலைமு றை தேவனு டைய வார்த்தையி ல் நேரடி யாக

நான்கு முறைமுன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு குறிப்பிலும் உ
சூழல் வேறுபட்டதாக உள்ளது.

> ஆனால், அநேக பரிசேயரும் சத்துக்கேயரும் தன் ஞானஸ்நானத்துக்குவருவதை அவன் கண்டபோது, அவர்களை நோக்கி: “பாம்புக்குட்டிகளின் சந்ததியே, வரவிருக்கும் கோபாக்கினைக்குத் தப்பிப் பறக்கும்படி உங்களுக்கு எவன் எச்சரித்தான்?” என்று சொன்னான். மத்தேயு 3:7.

“பாம்புகளின் சந்ததி” என்பது யோவான் விரும்பாத சில மனிதக் குழுக்களைப் பற்றிய வெறும் இழிவுரைகளாக மட்டுமே இருந்திருந்தால், அந்த வெளிப்பாட்டைப் பற்றி சொல்லுவதற்கு எதுவும் இருக்காது. ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தைக்குள் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் புனிதமானது; ஆகையால் யோவான் சத்துகேயருக்கும் பரிசேயருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பெயரிடலை அளித்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெயரிடல், அது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அந்தப் பகுதியின் சூழலினால் தீர்க்கதரிசனரீதியாக வரையறுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியில் யோவான் தன் ஊழியத்தை நிறைவேற்றுகிறவனாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறான்; பின்னர் சத்துகேயரும் பரிசேயரும் நிகழ்வுக்குள் நுழைகின்றனர். தொடக்க வசனங்களில் யோவான் ஏசாயாவின் “வனாந்தரத்தில் கூப்பிடுகிற சத்தம்” என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகிறான்.

> அந்நாட்களில் ஸ்நானகக்காரனாகிய யோவான் யூதேயா வனாந்தரத்தில் வந்து பிரசங்கித்து, “மனந்திரும்புங்கள்; ஏனெனில் பரலோக இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது” என்று கூறினான்.
>
> ஏனெனில், “எசாயா” தீர்க்கதரிசியினால் கூறப்பட்டவர் இவரே: என்று சொல்லப்பட்டது.
>
> வனாந்தரத்தில் கூவுகிற ஒருவனுடைய சத்தம்: கர்த்தரின் வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்; அவருடைய பாதைகளை நேராக்குங்கள்.
>
> அந்த யோவான் ஒட்டகத்தின் முடியில் ஆன உடையை உடுத்தியிருந்தான்; அவன் இடுப்பில் தோலினால் செய்யப்பட்ட கட்டுப்பட்டை இருந்தது; அவன் உணவு வெட்டுக்கிளிகளும் காட்டுத் தேனும் ஆகும்.
>
> அப்பொழுது எருசலேமும், யூதேயா முழுவதும், யோர்தானைச் சுற்றியுள்ள எல்லாப் பிரதேசமும் அவரிடத்துக்கு வந்து, தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, யோர்தானில் அவரால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். ஆனால் பரிசேயரிலும் சத்துகேயரிலும் அநேகர் தமது ஞானஸ்நானத்துக்குக் வருகிறதை அவர் கண்டபோது, அவர்களிடம்: “பாம்புக்குட்டிகளின் சந்ததியினரே, வரப்போகிற கோபாக்கினையினின்று தப்பி ஓடும்படி உங்களுக்கு எவன் எச்சரித்தான்?” என்று சொன்னார். மத்தேயு 3:2–7.

பண்டைய இஸ்ரவேலி ன் இறு தி தலைமு றை, வனாந்தரத்தி லி ரு ந்து வ
ஒரு தீ ர்க்கதரிசி யால் “வி ஷப்பாம்பு களின் சந்ததி ” என்று
அழைக்கப்படு கி றது . யோவான், உடன்படி க்கையி ன் தூ தரு க்கான வழி
ஆயத்தப்படு த்தி ய மல்கி யாவி ன் தூ தனாகி ய பங்கி னை நிறைவேற்றி
தீ ர்க்கதரிசி ; அவரே, ஏசாயா கு றி ப்பி ட்ட வனாந்தரத்தி ல் ஒலி க்கு ம் சத்த
ஆவார்.

“இலைகளை” ஒரு அடையாளமாகக் கருதினால், அவை “வெளிப்புற அறிக்கையை” குறிக்கின்றன என்பதை காண்கிறோம். இதற்கான முதல் குறிப்பை ஆதாமும் ஏவாளும் தொடர்பாகக் காண்கிறோம்; அவர்கள் அத்தி இலைகளால் தங்களுடைய அநீதியை மூடிக்கொண்டார்கள். அதற்கு முன்பு அவர்கள் ஒளியின் வஸ்திரத்தையும், நீதியின் வஸ்திரத்தையும் அணிந்திருந்தார்கள்; ஆனால் அது நீங்கிப் போனபோது, தாங்கள் நிர்வாணராயிருந்த லவோதிக்கேயர்களென்பதை உணர்ந்தார்கள்; அவர்கள் செய்ய வேண்டியது எல்லாம் “வெளிப்புற அறிக்கையின் இலைகள்” பின்னால் தங்களை மறைத்துக்கொள்வதே, அப்பொழுது எல்லாமும் நன்றாகிவிடும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதே பகுதியின் பின்னர், தங்களை இரட்சிக்க ஆபிரகாமின் இரத்தவம்சத்தை நம்பியிருந்த லவோதிக்கேய யூதர்களுக்கு எதிராக யோவான் நேரடியாகப் பேசுகிறார்; ஏனெனில் அவர்களுடைய தன்னம்பிக்கை வெறும் வெற்றிடமான வெளிப்புற அறிக்கையின் இலைகளே ஆகும். ஒருவருடைய வஸ்திரங்கள் அவர் யார் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மரங்கள் மனிதர்களுக்கும் ராஜ்யங்களுக்கும் ஒரு அடையாளமாக இருக்கின்றன; கனியும், கிளையும், விதையும், மண்ணும், நீரும், வேரும், தெளிவாக இலைகளும் கூட தமக்குத்தாமே குறிப்பிட்ட தீர்க்கதரிசனச் சின்னங்களைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் அந்தச் சத்தியங்களில் ஒவ்வொன்றும், “மரம்” என்பதைக் கட்டியமைக்கும் தீர்க்கதரிசனச் சின்னங்களைப் பயன்படுத்தும் தீர்க்கதரிசனத்தின் பல்வேறு கோடுகளில் குறிக்கப்படும் பிற சின்னங்களோடு தொடர்புபட்டவையாக இருக்கின்றன. நிச்சயமாக, ஒரு மரத்தின் முதல் தீர்க்கதரிசன அடையாளம் என்னவெனில், அது வாழ்வோ மரணமோ என்ற ஒரு சோதனையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

யோவான் அணிந்தி ரு ந்த உடைகளாலு ம், அவன் உண்ட உணவாலு ம்
அவனு டைய செய்தி பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது . பண்டை
இஸ்ரவேலி ன் தொடக்கத்தி ல் இரு ந்த மன்னாவோ, அல்லது மு டி வி ல்
இரு க்கு ம் பரலோக அப்பமோ போன்ற தீ ர்க்கதரிசன உணவு உண்ணப்பட
வேண்டி யது ஆகு ம். அந்த உணவு ஒரு தீ ர்க்கதரிசனச் சோதனைச்
செய்தி யைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது ; அது கி றி ஸ்து வி ன் மாம்சமு
அவரு டைய இரத்தமு ம் ஆகையால், அது உண்ணப்பட வேண்டி யது .
யோவான் அணிந்தி ரு ந்த உடைகளு ம், அவன் உண்ட உணவு ம்,
கி றி ஸ்து வு க்காக வழி யை ஆயத்தப்படு த்தி ய செய்தி யையு ம் தூ த

அடையாளப்படு த்து கி ன்றன. யோவான், கி றி ஸ்து வு க்காக வழி யை ஆயத்தப்படு த்து ம் இறு தி தூ தரின் மு ன்மாதி ரியாக இரு க்கி றான்; அ கி றி ஸ்து வே உடன்படி க்கையி ன் தூ தர்; அவர் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் வேளையி ல் தமது ஆலயத்தி ற்கு த் தி டீ ரென வரு கி றார். அ நிகழு ம் போது , லவோதி க்கேயரு ம் களைகளு மாகி ய மூ டக் கன்னிகைச ஆபி ரகாமி ன் நியாயமான உடன்படி க்கை ஜனங்கள் என்று தங்களைத் தாங்களே உரிமையாக்கி க் கூ று கி றோரின் இறு தி யான நான்காம் தலைமு றையை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றனர்; யோவான் வனாந்தரத்தி லி ரு ந்து வெளிப்பட்ட காலத்தி ல் பரிசேயரு ம் சதூ க்கேயரு அப்படி யே செய்தது போல.

யோவான் ஒட்டகமயிரினாலான உடையையும், உழவுமிருகங்கள் நுகத்தோடு வைத்திருப்பதுபோன்ற கட்டுப்பாட்டு இணைப்பைக் கொண்ட தோலினாலான இடைக்கச்சையையும் அணிந்திருந்தான். அவன் உண்டது வெட்டுக்கிளிகளும் ஆகையால் அவனுடைய செய்தியும் வேதவாக்கியங்களில் இஸ்லாமின் முக்கியச் சின்னமான வெட்டுக்கிளிகளைச் சார்ந்ததாக இருந்தது; மேலும், அவன் தன் இஸ்லாம் குறித்த செய்தியைத் தேனோடும் கலந்தான்.

> இஸ்ரவேல் வீட்டார் அதற்கு “மன்னா” என்று பெயரிட்டார்கள்; அது வெண்மையான கொத்தமல்லி விதையை ஒத்திருந்தது; அதின் சுவை தேனில் செய்யப்பட்ட அடைகளைப் போன்றிருந்தது. யாத்திராகமம் 16:31.

மன்னா என்பது தேவனுடைய வார்த்தையின் ஒரு அடையாளமாகும்; அதற்கு தேனின் சுவை இருந்தது; தீர்க்கதரிசிகள் அதையே தாங்கள் உண்டதாகச் சித்தரிக்கப்படும் செய்தியின் சுவையாக அடையாளப்படுத்துகிறார்கள். யோவான், வெட்டுக்கிளிகளாலும் ஒட்டகத் தோலினாலும் ஒட்டக முடி அரைக்கச்சையினாலும் பிரதிநிதிப்படுத்தப்பட்ட இஸ்லாம் செய்தியை கொண்டு வந்தான். வெட்டுக்கிளியும் ஒட்டகமும் இரண்டும் இஸ்லாமின் அடையாளங்களாகும். இஸ்லாமின் அந்தச் செய்தி, “தேன்” என்று பிரதிநிதிப்படுத்தப்படும் தேவனுடைய வார்த்தையின் ஒளியூட்டுதலுடன் கலந்திருந்தது.

> அப்பொழுது யோனத்தான், “என் தந்தை தேசத்தை கலக்கமடையச் செய்தார்; இதோ, நான் இந்தத் தேனிலிருந்து சிறிது ருசித்ததினால் என் கண்கள் எவ்வாறு பிரகாசமடைந்தன என்பதைப் பாருங்கள்” என்றான். 1 சாமுவேல் 14:29.

யோவான் வெறு மனே இஸ்லாமி ன் ஒரு செய்தி யை மட்டு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி யவன் அல்ல; மாறாக, எலி யா வந்தது போலவே அவனு ம் வனாந்தரத்தி லி ரு ந்து வந்தான். மேலு ம், யோவான் தேனை உண்டவன் மட்டு மல்ல; அவன் காட்டு த் தேனையே உண்டான். ஏனெனில், கி றி ஸ்து வைப் போலவே, அந்நாளின் நிறு வனங்களில்—தங்களு க்கே உரிய

செய்தியின் தேனை உடையவையாக இருந்து, பரிசேயரும் சத்துகேயரும் உடைய புளிப்பினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட அவை—அவன் பயிற்சி பெறவில்லை. யோவான் வனாந்தரத்திலிருந்து வந்த தேனை உண்டான்; ஏனெனில், தன் காலத்தின் மார்க்க நிறுவனங்களுக்கு வெளியே பரிசுத்த ஆவியினாலே அவன் பயிற்சி யளிக்கப்பட்டவன். அந்தக் காலக்கட்டத்திற்குரிய வழக்கமான இடைக்கச்சில், ஒருவர் தமது ஒட்டகமயிர் உடையை கட்டிப்பொருத்துவதற்கான ஒரு கீல் அமைப்பு இருந்தது. அந்தக் கீல் யோவானைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது ஏனெனில், அவன் பூமியிலுள்ள பரிசுத்தஸ்தலத்திலிருந்து பரலோகப் பரிசுத்தஸ்தலத்திற்கான மாறுப்புள்ளியாக இருந்தான்.

> “இரு காலஅமைப்புகளுக்கிடையில் இணைப்புக் கண்ணியாக இருந்தவர் தீர்க்கதரிசி யோவான். தேவனுடைய பிரதிநிதியாக, நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசிகளும் கிறிஸ்தவ காலஅமைப்போடு கொண்டுள்ள தொடர்பை வெளிப்படுத்தும்படி அவர் முன்நின்றார். அவர் சிறிய ஒளியாக இருந்தார்; அவருக்குப் பின்பு இன்னும் பெரிய ஒளி வர வேண்டியிருந்தது. யோவானின் மனம் பரிசுத்த ஆவியினால் பிரகாசப்படுத்தப்பட்டது; அதனால் அவர் தமது ஜனங்கள்மேல் ஒளி பாய்ச்சக்கூடியவராயிருந்தார்; ஆனால் இயேசுவின் போதனையிலும் முன்மாதிரியிலும் இருந்து வெளிப்பட்ட ஒளிபோல், வீழ்ச்சியுற்ற மனிதன்மேல் வேறு எந்த ஒளியும் இதுவரை பிரகாசித்ததில்லை; இனியும் அப்படிப் பிரகாசிக்காது. நிழலான பலிகளிலே முன்னுறையிடப்பட்டபடியே, கிறிஸ்துவும் அவருடைய பணியும் மிகவும் மங்கலாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருந்தது. இரட்சகரின் மூலம் கிடைக்கப்போகும் எதிர்கால அழிவில்லாத ஜீவனையும் யோவான் முழுமையாக உணர்ந்திருக்கவில்லை.” The Desire of Ages, 220.

யோவானின் மூட்டணியான ஆடை கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானம் நிகழ்ந்த அதே தருணத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது; அது ஒரு திருப்புமுனையாக இருந்தது, மேலும் யோவான் ஞானஸ்நானம் அளித்த இடம் அதனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. அந்த இடம் “படகுக் கடத்தல்” என்று பொருள்படும் பெத்தாபரா எனப் பெயரிடப்பட்டது; அது பண்டைய இஸ்ரவேல் வனாந்தரத்திலிருந்து வெளியே வந்தபோது வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள் நுழைந்த அதே இடமே ஆகும்; அதுபோலவே யோவானும் செய்திருந்தான்.

நிச்சயமாக, யோவான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றவர்கள் அந்த நூ நாற்பத்து நான்காயிரத்தின் இயக்கமே ஆகும்; ஆனால் நாம் வெறுமனே சுட்டிக்காட்டுவது என்னவெனில், இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, அவர் மற்றும் யோவான் “விஷப்பாம்புகளின் சந்ததி” என்று அழைத்தது அந்தத் தலைமுறையைத்தான். தேவனுடைய பத்து கட்டளைகளின் நியாயப்பிரமாணத்தை மகிமைப்படுத்தும்படியாக இயேசு வந்தார்; மேலும் வேதாகமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அவர் உந்தினார். ஆகையால், பழைய இஸ்ரவேலின் இறுதி தலைமுறையை

அவர் வி ஷப்பாம்பு களின் சந்ததி என்று அழைக்கு ம் போது , இரண்டாம் கட்டளை மூ ன்றாம் மற்று ம் நான்காம் தலைமு றைகளில் நிறைவேற்றப்படு கி ன்ற நியாயத்தீ ர்ப்பைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது என்பன அவர் மு ழு மையாக அறி ந்தி ரு க்கி றார்.

மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் தலைமுறைகள், நான்காம் தலைமுறையில் முடிவுறும் ஒரு படிப்படியான நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கின்றன; அது விஷப்பாம்புகளின் தலைமுறை ஆகும். கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானம் 9/11-ஐ முன்மாதிரியாகக் குறிக்கிறது. லவோதிகேயா ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் தலைமுறை, அந்தக் காலத்திலிருந்து அதன் இறுதி தலைமுறையில் இருந்து வருகிறது. பரிசேயருக்கும் சதூக்கேயருக்கும் யோவான் அறிவித்த செய்தி, லவோதிகேயா செய்தியாக இருந்தது.

> ஆனால் அநேக பரிசேயரும் சதுசேயரும் தமது ஞானஸ்நானத்துக்கு வருவதைக் கண்டபோது, அவர் அவர்களை நோக்கி:
>
> பாம்புகளின் சந்ததியே, வரப்போகும் கோபத்திலிருந்து தப்பிச் செல்லும்படி உங்களுக்கு எச்சரித்தது யார்?
>
> ஆகையால் மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற கனிகளைப் விளைவியுங்கள்; மேலும், 'ஆபிரகாம் எங்கள் தந்தை' என்று உங்களுக்குள் சொல்லிக்கொள்ள நினைக்காதிருங்கள்.
>
> ஏனெனில் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: தேவன் இந்தக் கற்களிலிருந்தே ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை எழுப்ப வல்லவராயிருக்கிறார்.
>
> இப்பொழுதும் மரங்களின் வேரில் கோடாரி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆகையால் நல்ல கனியை விளைவிக்காத ஒவ்வொரு மரமும் வெட்டப்பட்டு அக்கினியில் எறியப்படுகிறது. நான் மனந்திரும்புதலுக்காக உங்களுக்கு நீரினால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன்; ஆனால் எனக்குப் பின்னர் வருகிறவர் என்னைவிட வல்லமையுள்ளவர்; அவருடைய காலணிகளைச் சுமக்கக்கூட நான் தகுதியுள்ளவன் அல்ல; அவர் உங்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார். அவருடைய தூற்றுக்கோல் அவருடைய கையில் உள்ளது; அவர் தமது களத்தைக் முற்றிலும் சுத்திகரித்து, தமது கோதுமையை களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பார்; ஆனால் பதரை அணையாத அக்கினியால் சுட்டெரிப்பார்.
>
> அப்பொழுது, யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெறும்படிக்கு, இயேசு கலிலேயாவிலிருந்து யோர்தானுக்கு யோவானிடத்தில் வருகிறார். மத்தேயு 3:7–13.

யோவானின் இடைக்கச்சி ன் கீ ல்-மு னைச் சி ன்னத்து டனு ம், பெத்தாபராவி ன் பொரு ளு டனு ம் ஒத்தி சைவாக ஒரு தி ரு ப்பு மு னை அடையாளப்படு த்து ம் கலி லேயாவி லி ரு ந்து இயேசு வந்தார். வழி யை ஆயத்தப்படு த்து கி ற யோவானின் பணி, அப்போது உடன்படி க்கையை

உறு தி ப்படு த்து கி றகி றி ஸ்து வி ன் பணியாக மாறி யது . மு ப்பத
ஆண்டு களான ஆயத்தம் மு டி வு ற்றது ; சி லு வைக்கு மு ன்னு ம் பி எ
உள்ள மூ ன்றரை ஆண்டு கள் ஆரம்பமானது .

யோவானின் செய்தி, எருசலேமின் அழிவின்போது வரவிருந்த கோபாக்கினையைப் பற்றிய ஒரு எச்சரிக்கையாக இருந்தது; அந்த அழிவு, உலகத்தின் முடிவையும் கடைசி ஏழு வாதைகளையும் கூட பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அந்த எச்சரிக்கைச் செய்தி இஸ்லாம் என்னும் சூழலில் அமைக்கப்பட்டது; மேலும் அது, வழியை ஆயத்தப்படுத்தும் மல்கியாவின் தூதனையும், வனாந்தரத்தில் கூவுகிற ஏசாயாவின் சத்தத்தையும் மட்டுமல்ல, எலியாவின் செய்தியையும் நிறைவேற்றிய ஒருவனால் அறிவிக்கப்பட்டது; ஏனெனில், யோவானின் உடை எலியாவின் உடைக்கு ஒத்திருந்ததுபோல, யோவானின் செய்தியும் எலியாவின் செய்திக்கு ஒத்திருந்தது.

> அவர்களிடத்தில் அவர், "உங்களை எதிர்கொண்டு வந்து இந்த வார்த்தைகளை உங்களுக்குச் சொன்னவன் எப்படிப்பட்ட மனிதன்?" என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள், "அவன் முடி மிகுந்த மனிதன்; தன் இடுப்பில் தோலினால் ஆன கச்சையை கட்டியிருந்தான்" என்றார்கள். அப்பொழுது அவன், "அவன் திஷ்பியனாகிய எலியா" என்றான். 2 இராஜாக்கள் 1:7, 8.

அவர்கள் எலியாவைப்பற்றியல்ல, யோவானைப்பற்றி, "அவர் எத்தகைய மனிதன்?" என்று கேட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு, "ரோமம் மிகுந்த மனிதன்; தமது இடுப்பைச் சுற்றி தோலினால் ஆன கட்டுப்பட்டை கட்டியிருந்தான்" என்று பதிலளிக்கப்பட்டிருக்கும். யோவானின் முழு ஆறு மாத ஊழியம், இறுதியும் நான்காவதுமான தலைமுறை விசேஷமாக அடையாளங்காட்டப்பட்டும் வரையறுக்கப்பட்டும் இருக்கும் அந்தப் பகுதியில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கான லவோதிக்கேயா செய்தி, தாங்கள் தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் ஜனங்கள் என்கிற உரிமைக்கூற்றை நேரடியாகத் தாக்குகிறது; மரங்களின் வேர் மீது கோடாரி விழுவது மூலம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள வரவிருக்கும் கோபாக்கினையைப் பற்றிக் அவர்களை எச்சரிக்கிறது. அந்தச் செய்தியில், யோவானால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சோதனைச் செயல்முறையை கிறிஸ்து நிறைவு செய்வார் என்பதும் அடங்கியிருந்தது. பின்னர் மத்தேயுவில், இயேசுவும் யூதர்களை "விரியன்களின் சந்ததி" என்று அழைக்கிறார்; மேலும் மரத்தை வெட்டித் தள்ளுவது என்ற யோவானின் கருப்பொருளை எடுத்துக்கொண்டு, ஏன் அப்படிச் செய்யப்படுகின்றது என்பதை விளக்குகிறார்.

> மரத்தை நல்லதாக்கு ங்கள்; அப்பொழு து அதன் கனியு ம் நல்லதாகு ம். இல்லை என்றால், மரத்தை கெட்டதாக்கு ங்கள்; அப்பொழு து அதன் கனியு ம் கெட்டதாகு ம்; ஏனெனில் மரம் அதன் கனியி னாலே அறி யப்படு ம். பாம்பு க்கு ட்டி களின் சந்ததி யி னரே, நீங்கள்

> பொல்லாதவர்களாயிருக்கையில் எப்படித் நல்லவற்றைப் பேச முடியும்
> ஏனெனில் இருதயத்தின் நிறைவிலிருந்து வாய் பேசுகிறது. நல்ல
> மனிதன் இருதயத்தின் நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்லவற்றை
> வெளிக்கொணர்கிறான்; பொல்லாத மனிதன் பொல்லாத
> பொக்கிஷத்திலிருந்து பொல்லாதவற்றை வெளிக்கொணருகிறான்.
> ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், மனிதர் பேசும் ஒவ்வொரு
> பயனற்ற வார்த்தைக்காகவும் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் கணக்குக்
> கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஏனெனில் உன் வார்த்தைகளினால் நீ
> நீதிமானாக்கப்படுவாய்; உன் வார்த்தைகளினால் நீ குற்றவாளியாகத்
> தீர்க்கப்படுவாய். மத்தேயு 12:33–37.

இரண்டாம் கட்டளையின்படி நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் நான்காம் தலைமுறையிலே இருக்கிறது. நியாயத்தீர்ப்பு நாம் பேசும் செய்தியின் அடிப்படையில் அமைகிறது; அந்தச் செய்தி நம்முடைய இருதயங்களிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. நாம் பேசும் அந்தச் செய்தியே, நாம் பேதுருவின் “தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததி”யிலுள்ளவர்களா, அல்லது “பாம்புகளின் சந்ததி”யிலுள்ளவர்களா என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது. இந்த இரு வகுப்பினரும், கிறிஸ்து தரையைத் துடைக்கும் மனிதனைப்போல் தமது தரையைச் சுத்திகரிக்கிறாரெனும் சோதனைச் செயல்முறையின் முடிவில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்கள். பத்து கன்னியரின் உவமையிலுள்ள எண்ணெயைப் போலவே, அந்தச் செய்தி தீய இருதயத்தினாலோ நல்ல இருதயத்தினாலோ பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் குறிப்பு மேலும் இதைச் சேர்க்கிறது: பாம்புகளின் இந்தச் சந்ததி, அதாவது நான்காம் மற்றும் இறுதியான தலைமுறை, ஒரு அடையாளத்தைத் தேடுகிறது; அவர்களுக்கு வழங்கப்படவிருந்த ஒரே அடையாளம் யோனாவின் அடையாளமே.

> அப்பொழுது வேதபாரகரிலும் பரிசேயரிலும் சிலர் அவருக்குப் பதிலளித்து: போதகரே, உம்மிடமிருந்து ஒரு அடையாளத்தைப் பார்க்க விரும்புகிறோம் என்றார்கள். ஆனால் அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாகச் சொன்னது: தீயும் விபசாரமுமான சந்ததி ஒரு அடையாளத்தைத் தேடுகிறது; தீர்க்கதரிசியான யோனாவின் அடையாளத்தைத் தவிர அதற்குக் வேறு எந்த அடையாளமும் கொடுக்கப்படாது. ஏனெனில் யோனா திமிங்கிலத்தின் வயிற்றில் மூன்று பகலும் மூன்று இரவும் இருந்ததுபோல, மனுஷகுமாரனும் பூமியின் இருதயத்தில் மூன்று பகலும் மூன்று இரவும் இருப்பார். நினவே மனிதர் இந்தச் சந்ததியோடே நியாயத்தீர்ப்பில் எழுந்து, இதைக் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் யோனாவின் பிரசங்கத்தினால் மனந்திரும்பினர்; இதோ, யோனாவிலும் பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார். தெற்குத் தேசத்தின் இராணி இந்தச் சந்ததியோடே நியாயத்தீர்ப்பில் எழுந்து, இதைக் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பாள்; ஏனெனில் அவள் சாலொமோனின் ஞானத்தைக் கேட்கப் பூமியின் எல்லையிலிருந்தும் வந்தாள்; இதோ, சாலொமோனிலும் பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார். மத்தேயு 12:38–42.

கிறிஸ்து யூதர்களை விஷப்பாம்புகளின் சந்ததி என்று குறிப்பிட்டார்; மேலும், யோனாவின் செய்தியையும், சாலொமோனின் ஞானத்தின் செய்தியையும் நீதித்தீர்ப்பின் எடுத்துக்காட்டுகளாக அவர் பயன்படுத்துகிறார். சூழ்நிலையாலும் இரு சாட்சிகளாலும், விஷப்பாம்புகளின் சந்ததி என்பது நான்காம் தலைமுறை என்பதை இயேசு அடையாளப்படுத்துகிறார்; ஏனெனில் நீதித்தீர்ப்பு நிறைவேற்றப்படுவது நான்காம் தலைமுறையிலேயே ஆகும்.

ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேர், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணமும் சபத்தும் இருப்பதுபோல, கடைசி நாட்களின் கொடி, அல்லது அடையாளமாக இருக்கிறார்கள். யோனாவின் அடையாளம் உயிர்த்தெழுதலின் அடையாளமாகும்; கிறிஸ்துவின் நாள்களில் யூதர்களுக்குப் அது அவருடைய ஸ்நானமாக இருந்தது; அப்போது பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாவைப் போலச் சித்தரிக்கப்படும்படி இறங்கி வந்தார். “யோனா” என்பதற்கு “புறா” என்று அர்த்தம். யோனா, வெளிப்படுத்தின யோவான், தானியேல், யோசேப்பு, லாசரு ஆகியோர், மூன்றரை நாட்கள் தெருவில் சடலமாக இருந்த நிலையிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்படுகிற ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரத்தினரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். அந்த நிலையில் அவர்கள் லவோதிக்கேயர்களிலிருந்து பிலடெல்பியர்களாக மாறிச் செல்ல வேண்டியவர்கள்; இவ்வாறு அவர்கள் ஏழிலிருந்து வந்த எட்டாவது ஆவர். யோனா ஸ்நானத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்; ஏனெனில் அவர் தண்ணீருக்குள் எறியப்பட்டார், மேலும் திமிங்கிலத்தால் விழுங்கப்பட்டபோது அடையாளார்த்தமாக மரித்தார். பின்னர் அவர் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார்; அதுபோலவே, கொதிக்கும் எண்ணெயிலிருந்து வெளியே எடுக்கப்பட்டபோது யோவானும், சிங்கக்குழியிலிருந்து வெளியே எடுக்கப்பட்டபோது தானியேலும், குழியிலிருந்து வெளியே எடுக்கப்பட்டபோது யோசேப்பும், மேலும் கிறிஸ்துவின் காலத்தில் முத்திரையிடும் அதிசயமாகிய லாசரும் இருந்தனர். யூதர்கள், கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட யோனாவின் அடையாளத்தை எவ்வளவு தெளிவாகக் காண முடியவில்லையோ, அதற்கும் மேலாக அட்வெண்டிசமும் 9/11 என்ற அடையாளத்தை, அதுவே யோனாவின் அடையாளம் என்பதை, காணவில்லை.

இந்த தலைப்புகளை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

> “இப்போது தேவனு டைய ஜனங்களிடத்தி ற்கு ம், அரு கி லு ம் தூ ரத்தி
> உள்ளவர்களிடத்தி ற்கு ம் வர வேண்டி ய எச்சரிப்பி ன் பாரம் மூ ன்றாம்
> தூ தனு டைய செய்தி யாகு ம். இந்தச் செய்தி யை உணர்ந்து கொள்ளத்
> தேடு கி றவர்கள், செவந்த்-டே அட்வெண்டி ஸ்டு கள் இன்று
> எவ்வாறி ரு க்கி றார்களோ அவ்வாறாக்கி ய வி சு வாசத்தி ன்
> அஸ்தி வாரத்தை இடி த்தழி த்து , அதன் தூ ண்களை அகற்றி வி டு ம்
> வகையி ல் வார்த்தைக்கு ஒரு பொரு ளைப் பொரு த்து ம்படி கர்த்தரால்
> நடத்தப்படமாட்டார்கள். தேவனு டைய வார்த்தையி ல்

வெளிப்படு த்தப்பட்டு ள்ள தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் வரிசையி ன்படி நாம் மு ன்னேறி வந்தபோது , தமது ஒழு ங்கி ன்படி வெளிப்பட்டு வந்த சத்தி யங்கள் இன்று சத்தி யமே, பரிசு த்தமானவை, நித்தி யமான சத்தி யமே. கடந்த காலத்தி ல் எங்கள் அனு பவ வரலாற்றி ல், தீ ர்க்கதரிசனங்களிலு ள்ள சத்தி யத்தி ன் சங்கி லி யைப் பார்த்து க்கொண்டு , படி ப்படி யாக அந்த நிலப்பரப்பைத் தாண்டி வந்தவர்கள், ஒளியி ன் ஒவ்வொரு கதி ரையு ம் ஏற்று க்கொண்டு அதற்கு ச கீ ழ்ப்படி வதற்கு ஆயத்தப்படு த்தப்பட்டி ரு ந்தார்கள். அவர்கள் ஜெபி த்தார்கள், உபவாசமி ரு ந்தார்கள், சத்தி யத்தை மறைந்தி ரு க்கு ம் பொக்கி ஷங்களைத் தேடு வது போல் ஆராய்ந்து அகழ்ந்தார்கள்; பரிசு த்த ஆவி யே எங்களைப் போதி த்து ம் வழி நடத்தி யு ம் வந்தார் என்பதை நாம் அறி வோம். சத்தி யத்தி ன் தோற்றத்தைத் தாங்கி ய பல கோட்பாடு கள் மு ன்வைக்கப்பட்டன; ஆனால் அவை தவறாக வி ளக்கப்பட்டு ம் தவறாகப் பயன்படு த்தப்பட்டு ம் இரு ந்த வேதவசனங்களு டன் கலக்கப்பட்டி ரு ந்ததால், அவை அபாயகரமான பி ழைகளு க்கு க் கொண்டு சென்றன. சத்தி யத்தி ன் ஒவ்வொரு அம்சமு எவ்வாறு நிலைநிறு த்தப்பட்டது என்று ம், தேவனு டைய பரிசு த்த ஆவி யி னால் அதன்மேல் எவ்வாறு மு த்தி ரை வைக்கப்பட்டது என்று ம நாம் மி க நன்றாக அறி வோம். இதற்கி டையி ல் எப்போது ம் சி ல சத்தங்கள் கேட்கப்பட்டன: ‘இதோ சத்தி யம்,’ ‘என்னிடத்தி ல் சத்தி யம் இரு க்கி றது ; என்னைப் பி ன்பற்று ங்கள்.’ ஆனால் எச்சரிப்பு கள் வந்தன: ‘நீங்கள் அவர்களு க்கு ப் பி ன்னே போகாதி ரு ங்கள். நான் அவர்களை அனு ப்பவி ல்லை; ஆயி னு ம் அவர்கள் ஓடி னார்கள்.’ (எரேமி யா 23:21-ஐப் பார்க்கவு ம்.)”

“கர்த்தரு டைய நடத்து தல்கள் தெளிவாகக் கு றி க்கப்பட்டி ரு ந்தன; மேலு ம் சத்தி யம் எது என்பதைப் பற்றி ய அவரு டைய வெளிப்பாடு கள் மி கவு ம் அதி சயகரமானவையாக இரு ந்தன. வானத்தி ன் கர்த்தராகி ய தேவனால் அம்சம் அம்சமாக நிலைநிறு த்தப்பட்டது . அப்போது சத்தி யமாக இரு ந்தது , இன்று கூ ட சத்தி யமே. ஆனால் அந்தக் கு ரல்கள் ஒலி த்து க்கொண்டே இரு க்கி ன்றன—‘இது வே சத்தி யம். எனக்கு பு தி ய ஒளி உண்டு .’ ஆனால் தீ ர்க்கதரிசன வரிகளில் தோன்று ம் இந்தப் பு தி ய ஒளிகள், வசனத்தைத் தவறாகப் பொரு ள்படு த்து வதி லு ம், தேவனு டைய ஜனங்களை அவர்களைத் தாங்கி ப் பி டி க்கு ம் நங்கூ ரமி ன்றி அலைந்து தி ரியச் செய்வதி லு ம் வெளிப்படு கி ன்றன. வசனத்தி ன் மாணவர், தேவன் தமது ஜனங்களை நடத்தி ச் சென்றபோது வெளிப்படு த்தி ய சத்தி யங்களை ஏற்று , அவற்றை உட்கொண்டு , தமது நடைமு றை வாழ்க்கையி ல் கொண்டு வந்தால், அவர்கள் அப்பொழு து ஒளியி ன் உயி ரு ள்ள வாயி ல்களாக இரு ப்பார்கள். ஆனால் பு தி ய கோட்பாடு களை ஆராயத் தங்களை ஒப்படைத்தவர்கள், சத்தி யமு ம் தவறு ம் கலந்த ஒரு கலவையைக் கொண்டி ரு க்கி றார்கள்; மேலு ம் இவற்றை மு க்கி யப்படு த்த மு யன்றபி ன், அவர்கள் தங்கள் சி றி ய வி ளக்கை தெய்வீ க பலி பீ டத்தி லி ரு ந்து ஏற்றவி ல்லை என்பதை வெளிப்படு த்தி யு ள்ளனர்; அது இரு ளில் அணைந்து போயு ள்ளது .” Selecte

Messages, book 2, 103, 104.